

իմ ախպէրն սպանէ, խեղ խասայ քրոյ խողին Աստուծոյ թառ-
 լիմ հանեմ»⁴: Տարաւ իպէ մէկ հիւսիս մը իզարկ մէջ ախպօր
 սրտին. ախպէր ինկեաւ վեր ձու սաղրուն⁵. ամայ կէնայ շոտ
 թուաւ մէջ թամբին: Տարձու հիւսիս մը էլ իզարկ, թամբից ետեց
 աւերտ. ախպէրն նորէն շխտիվաւ մէջ թամբէն, ամայ ձեռայ
 էլաւ: Սանասարն սկսեց եղանակով մը ասել

«Օրնեան ըտերբար Աստուած,
 Կնամք շատ ի մեծ թագաւորուն:
 Տուպիկն⁶ նման էր մեր ծուռ Պաղատարին.
 Թափիկն նման էր մեր ծուռ Պաղատարին»:

17. Էս խօսքի վէրէն Պաղատար ճանչցաւ որ ուր ախպէրն
 էր, ասաց. «Տի՛ւ արնոտվեր ես, քե չճանչցայ. աիւ ինչի գեկ
 չճանչցար խապար չաղիւր սր ես քե տըռպ շիտայի:—Գարձու
 Պաղատարն ասաց. ախպէր, էն տեղէն նէճիւր³ բերեր ես չէ
 սառտակ ես եկի:—Ճուղապ տվաւ, թէ Քաչանց թագաւորի աղ-
 ջիկն բերեր եմ, կէ՛ Էնայ բանձր սարի գլխին ի: Առեց ուր ախ-
 պէր տարաւ մօտ ախջիկն. դասանց աչքով արաց աղջկան, որ
 գիտայ ուր ախպօր ձեռք⁵. էն էլ ալփիանձայ⁶ էլաւ էկաւ Պաղ-
 տարի ձեռք:

18. Պաղատար վէրէն շատ ուրախցաւ: Էն տեղն ասաց. «Խար-
 սայ, իմ ախպօր խաղիկներ արունից լվայ: էն մնացած ասրեարն
 մնաց եմ զի սոյ»: Ասաց թէ չէ համայ առեց ուր ըսըմ արեց
 վեր թիւին գնաց ինկեաւ մէջ խեծեկն, կարեց եօթն օր. մե-
 նակ էն իթսլ, սր անէն չէր իկե, մէկ խապարարեմ մը չիւթսուց:
 Տուացաւ գնաց մօտ ուր ախպէր իննց խէճցուց, ինքն յառա-
 ջադէմ գնաց մօր խապար տարաւ թէ, Քաչանց թագաւորի
 ախջիկն բերերեք. նազարէն գուռնէն հազըր էլնի, որ խարունիս
 անենք. մէքն էր. քառսուն ձեռք նազարայ գուռնայ բերել
 տվաւ, բեաղքցիւր զըմէն ժողվեց. քառսուն օր քառսուն գիշեր
 խարունիս արին, ախջիկն պտակեցին վեր Սանասարին:

Բ.

19. Ժամանակից սորայ Աստուած իրեք տղայ իտու Սանասա-
 րին. առջնեկ Մհէր, միջնեկ Ձէնով Յովան, պտակին էլ Թառլան
 Վէգուն: Մհէրն երբ չափն առեց, կարգվեցաւ Սինամ անւոր

4 Յանձնելի 2 Գաւակի 5 Հարսած. 4 Որս. որ-
 սորդուծիւն 5 Գալ ձեռքը=գաղնի. համարիկ ձեռքը 6 խ-
 կոյն եւ եծ.